

masy kakao, przewyższającej próg przewidziany dla stosowania nazw, w których te opisy nie występują. Ustawodawstwo włoskie dotyczących wzmianki „puro” uzależnia jej zastosowanie wyłącznie od obecności masła kakaowego jako tłuszczu, bez potrzeby przestrzegania minimalnych zawartości przewidzianych dla suchej masy kakao. Stanowi to bezpośrednie naruszenie art. 3 ust. 5 dyrektywy oraz element wprowadzający w błąd konsumentów.

(¹) Dyrektywa 2000/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 2000 r. odnosząca się do wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 197, s. 19).

(²) Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.U. L 109, s. 29).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 12 listopada 2008 r. w sprawie T-270/06 Lego Juris A/S przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione w dniu 2 lutego 2009 r. przez Lego Juris A/S. Drugą stroną postępowania, interwenientem w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji jest Mega Brandy, Inc.

(Sprawa C-48/09 P)

(2009/C 82/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lego Juris A/S (przedstawiciele: V. von Bomhard, Rechtsanwältin, T. Dolde, A. Renck, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Megabrand, Inc.

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie żąda, żeby Trybunał:

- uchylił wyrok Sądu Pierwszej Instancji, ponieważ narusza on art. 71 ust. 1 lit. e) ii) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (¹)

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że sporny wyrok narusza art. 7 ust. 1 lit. e) ii) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Wnosząca odwołanie uważa, że Sąd Pierwszej Instancji:

- a) dokonał wykładni art. 7 ust. 1 lit. e) ii) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego w sposób, który uniemożliwił objęcie ochroną znaku towarowego kształtu, który spełnia funkcję techniczną niezależnie od tego, czy

zostały spełnione kryteria z art. 7 ust. 1 lit. e) ii) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego zdefiniowane w wyroku Trybunału w sprawie Philips przeciwko Remington (²).

- b) zastosował błędne kryteria w odniesieniu do identyfikacji zasadniczych właściwości trójwymiarowego znaku towarowego; i
- c) przeprowadził nieprawidłową ocenę funkcjonalności w zakresie, w jakim i) nie ograniczył swojej oceny do zasadniczych właściwości rozpatrywanego znaku towarowego oraz ii) nie zdefiniował odpowiednich kryteriów w celu stwierdzenia, czy właściwości kształtu mają charakter funkcjonalny, a w szczególności odmówił uwzględnienia ewentualnych zamiennych wzorów.

(¹) Dz.U. L 11, s. 1.

(²) Wyrok z dnia 18 czerwca 2002 r. w sprawie C-299/99 Philips przeciwko Remington, Rec. s. I-5475.

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-50/09)

(2009/C 82/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Oliver, C. Clyne, J.B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej:

- stwierdzenie, że:
 - nie dokonując transpozycji art. 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG (¹) w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsiębiorstwa publiczne i prywatne na środowisko naturalne, ze zmianami,
 - nie zapewniając, aby nastąpiło całkowite spełnienie wymogów art. 2, 3 i 4 tej dyrektywy w zakresie, w jakim irlandzkie organy do spraw zagospodarowania przestrzennego i Environmental Protection Agency (agencja ochrony środowiska) mają kompetencje decyzyjne w zakresie przedsięwzięć,
 - w wyniku wyłączenia robót rozbiórkowych z zakresu przepisów transponujących tę dyrektywę,

Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.

- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.